

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-745/2011-01
Дана: 23. мај 2012. године
Београд

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА у поступку одлучивања по приговору Ж.Ђ., из Лазаревца изјављеног против Одлуке првог састава Високог савета судства број: 119-05-143/2010-01 од 14. јуна 2010. године на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/2010) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11 и 90/11), на седници одржаној 23. мај 2012. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор Ж.Ђ. из Лазаревца и **ПОТВРЂУЈЕ** се Одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности број: 119-05-143/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Високи савет судства објавио је оглас за општи избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији дана 15. јула 2009. године у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 52/09 и у дневном листу „Политика“ од истог датума.

На наведени оглас, подносилац приговора **Ж.Ђ.** поднео је пријаву за избор судије Апелационог суда у Београду, Вишег суда у Београду и Другог основног суда у Београду. У тренутку подношења пријаве био је судија у Општинском суду у Лазаревцу.

Након спроведеног поступка општег избора судија, Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, бр. 106/09) којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01. јануара 2010. године. Јединственом одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 116/08) јер нису испуниле услове за избор у суд за који су поднели пријаву а који су предвиђени одредбом члана 45. Закона о судијама и одредбама члана 1, члана 13. и члана 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова. Одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године, у ставу I тачке 208. изреке утврђено је да **Ж.Ђ.** судији Општинског суда у Лазаревцу престаје судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Против Одлуке Високог савета судства о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, бр. 106/09), **Ж.Ђ.** је дана 15. јануара 2010. године поднео уставну жалбу. Уставна жалба изјављена је из разлога што је пропуштено да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност и да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних судија. Даље се наводи да први састав Високог савета судства није омогућио да се изјасни о чињеницама и разлозима, није доставио одлуку са разлозима, као и да је пропустио да на изричит захтев подносиоца жалбе достави податке на којима је заснована одлука о избору судија на сталну судијску функцију. Такође, подаци који се тичу поступка избора судија проглашени су службеном тајном, употребљавани су подаци о личности противно Уставу и закону, а давањем изјава у јавности повређено је лично и професионално достојанство подносиоца. Подносилац приговора процедуре избора, указује на Уставом загарантовану сталност судијске функције, као и на независност првог састава Високог савета судства и појединачних чланова. Резултати подносиоца приговора не изазивају сумњу да не испуњава критеријуме и мерила за избор на судијску функцију.

Дана 23. фебруара 2010. године **Ж.Ђ.** изјавио је и жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у делу става I изреке, којим је подносиоцу жалбе престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године. Жалба је изјављена због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Високи савет судства је поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25. марта 2010. године донео појединачну одлуку о престанку судијске дужности број: 119-05-143/2010-01 од 14. јуна 2010. године, којом се замењује одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 208. изреке одлуке и констатује да је **Ж.Ђ.** престала судијска дужност са 31. децембром 2009. године.

У образложењу појединачне одлуке о престанку судијске дужности број: 119-05-143/2010-01 од 14. јуна 2010. године наводи се да су се разлози за сумњу да подносилац приговора не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију образовали у погледу стручности и оспособљености.

Стручност се утврђује на основу квалитета рада, између осталог, кроз проценат потврђених, преиначених и укинутих одлука у односу на број разматраних по жалби. Он је у 2008. години имао 33,33% укинутих (просек у суду је био 21,68%) и 13,33% преиначених одлука у парничним предметима и у материји радних спорова у 2006. години 40% укинутих (просек у суду је био 34,11%).

У погледу оспособљености, подносилац жалбе у сагледаваном периоду није радио све одлуке у законском року, нити у року до 30 дана, на колико се најдуже може продужити законски рок у сложеним предметима, већ је већи број одлука урадио после тог рока. У 2006. години, поступајући у парничној материји, израдио је 13 одлука после 30 дана, од тога 12 у року до 60 дана, а 1 преко 60 дана; у 2007. години је израдио 23 одлуке после 30 дана, од тога 16 одлука у року до 60 дана, а 7 преко 60 дана; у 2008. години је израдио 14 одлука после 30 дана, од тога 8 у року до 60 дана, а 6 преко 60 дана; у 2006. години у материји радних спорова израдио је 5 одлука после 30 дана, од тога 4 у року до 60 дана, а 1 преко 60 дана; у 2007. години је израдио 4 одлуке, од тога 3 у року до 60 дана, а 1 преко 60 дана; у 2008. години је израдио 5 одлука после 30 дана, од тога 2 у року до 60 дана, а 3 преко 60 дана. Прекорачење законских рокова доводи у питање право на суђење у разумном року.

Осим тога на рад подносиоца жалбе поднета је основана притужба која се односи на неефикасно поступање у предмету П1 бр. 100/03. Подносилац жалбе је примио предмет у рад у новембру 2007. године. Прво рочиште је заказао 24.01.2008. године. Расправа је одложена за 20.03.2008. године, затим за 05.06.2008., затим за 04.09.2008. године. Имајући у виду да се ради о радном спору, који је по Закону хитне природе, као и да се ради о старом предмету који се по Програму решавања старих предмета мора заказивати сваког месеца, а да поступајући судија није то чинио, на описани начин угрозио је право странке на суђење у разумном року, односно на хитно решење предмета.

Према наведеном члану 13 став 4 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, сматра се да кандидат није испољио довољан ниво оспособљености ако у последње 3 године није завршио број предмета који је одређен Мерилома за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, а што се односи на подносиоца жалбе, јер је у материјама које је радио (парници и радним споровима) укупно је завршавао годишње испод прописане минималне норме и то: у 2006. години у парници 43,64% и у П1 16,82% или укупно 60,46% од прописаног минималног броја предмета, по обради Министарства правде, односно по обради суда у П 41,74% и у П1 17,62% или укупно 59,36% од прописане минималне норме. У 2007. години у парници 43,48% и у П1 12,42% или укупно 55,90% по обради Министарства или по обради суда 41,74% у парници и 14,8% у П1 или укупно 56,54% од прописане минималне норме. У 2008. години у парници 60,91% и у П1 18,33% или укупно 79,24 по обради Министарства или 58,26% у парници и 19,52% у П1 или укупно 77,78% по обради суда у односу на прописану минималну норму. Министарство је обрачун вршило на основу 11 месеци рада, а судови су рачунали на бази броја радних дана за сваког судију. Међутим, по обради оба органа, а на основу Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, он је завршавао укупно знатно мањи број предмета него што је прописано наведеним Мерилом. Поред тога, када се сагледава број примљених предмета и коефицијент ажурности, произилази да није савладавао прилив и није ефикасно поступао, тако да и када је имао већи прилив у 2008. години није испунио минималну норму.

Имајући у виду резултате по наведеним критеријумима, први састав Високог савета судства сматра да у посматраном периоду није показао довољан ниво стручности и оспособљености, те да не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију.

Уставни суд је сходно одредби члана 5. ст. 2 и 3. Закона о изменама и допунама Закона судијама („Службени гласник Републике Србије“, бр.101/10) дана 19. априла

2011. године уступио Високом савету судства предмете формиране по уставној жалби Уж 203/10 и жалби VIII У 94/10 Ж.Ђ.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства, на основу члана 23. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, Комисија Високог савета судства је дана 29. августа, 08. новембра и 28. децембра 2011. године одржала рочишта, на коме се подносилац приговора изјаснио и извршен је увид у пријаву Ж.Ђ. на оглас за избор судија од 15. јула 2009. године, резултате рада Ж.Ђ. судије Општинског суда у Лазаревцу за 2006, 2007. и 2008. годину (T2 образац), резултате рада Општинског суда у Лазаревцу за посматрани трогодишњи период (T1 образац), као и извештај Другог основног суда у Београду број Су.308/2011 од 02.08.2011. године и 08.08.2011. године. Извршен је увид у списе предмета Другог основног суда у Београду број П1.636/11 (раније спис Општинског суда у Лазаревцу број П1.100/03) и фотокопију списка Апелационог суда у Београду Гж1 311/11.

Према извештају о раду Општинског суда у Лазаревцу и извештају о раду Ж.Ђ. судије Општинског суда у Лазаревцу за 2006, 2007. и 2008. годину, утврђено је да је подносилац приговора поступао у П и П1 материји, те да је остварио следеће резултате рада:

-у 2006.години:

П предмета укупно у раду 209 од тога 10 старих, примљено 121, решено 136 од тога 76 пресудом, 17 старих предмета, остало нерешено 73 предмета, од тога старих 10, 12 одлука израђено до 60 дана и 1 одлука преко 60 дана, 12 ожалбених од ког броја су 2 укинуте или 16,67%.

П1 предмета укупно у раду 96 од тога 5 старих, примљено 61, решено 61 од тога 25 пресудом 11 старих, остало нерешених 35 предмета, од тога старих 9, 4 одлуке израђене до 60 дана, 1 преко 60 дана, 5 ожалбених, од ког броја су 2 укинуте или 40 %.

Укупно остварење норме 59,36%.

-у 2007.години:

П предмета укупно у раду 247 од тога 10 старих, примљено 174, решено 135 од тога 76 пресудом, 15 старих предмета, остало нерешено 112 предмета, од тога старих 8, 16 одлука израђених у року до 60 дана и 7 преко 60 дана, 17 ожалбених, од ког броја су 3 укинуте или 17,7%.

П1 предмета укупно у раду 79 од тога 9 старих, примљено 44, решено 334 од тога 24 пресудом, 6 старих, остало нерешено 45 предмета, од тога старих 8, 3 одлуке израђене у року до 60 дана и 1 преко 60 дана, 12 ожалбених одлука, од ког броја су 4 укинуте или 22,2%.

Укупно остварење норме 56,54%.

-у 2008. години:

П предмета укупно у раду 321 од тога 8 старих, примљено 209, решено 190 од тога 106 пресудом, 8 старих предмета, остало нерешено 131 предмет, од тога старих 8, 8 одлука израђено до 60 дана и 6 одлука преко 60 дана, 15 ожалбених одлука, од ког броја је 5 укинутих или 33,33%.

П1 предмета укупно у раду 132 од тога 8 старих, примљено 87, решено 53 од тога 34 пресудом, 9 старих, остало нерешених 79 предмета, од тога старих 79, 15 одлука израђено је до 60 дана и 3 одлуке преко 60 дана, 15 ожалбених, од ког броја су 3 укинуте или 20%.

Укупно остварење норме 77,78%.

На основу извештаја Другог основног суда у Београду број Су.308/2011 од 02.08.2011.године и 08.08.2011.године о временi израде одлука преко рока од 60 дана за подносиоца приговора, утврђено је да су следеће одлуке израђене после наведеног рока:

- у 2006. години:

1. П.1167/05 расправа закључена 16.09.2006.године одлука експедована 30.11.2006.године, време израде одлуке 75 дана,
2. П1.209/03 расправа закључена 09.03.2006.године одлука експедована 05.06.2006.године, време израде одлуке 87 дана,

- у 2007.години:

1. П.943/06 расправа закључена 07.02.2007.године одлука експедована 16.04.2007.године, време израде одлуке 68 дана,
2. П.1201/06 расправа закључена 06.02.2007.године одлука експедована 20.04.2007.године, време израде одлуке 73 дана,
3. П.1167/05 расправа закључена 31.01.2007.године одлука експедована 23.04.2007.године, време израде одлуке 82 дана,
4. П.721/06 расправа закључена 31.01.2007.године одлука експедована 23.04.2007.године, време израде одлуке 82 дана,
5. П.1233/97 расправа закључена 22.03.2007.године одлука експедована 31.05.2007.године, време израде одлуке 70 дана,
6. П.242/07 расправа закључена 25.04.2007.године одлука експедована 16.07.2007.године, време израде одлуке 82 дана,
7. П.851/07 расправа закључена 16.10.2007.године одлука експедована 24.12.2007.године, време израде одлуке 69 дана,
8. П1.281/03 расправа закључена 18.01.2007.године одлука експедована 04.05.2007.године, време израде одлуке 106 дана,

- у 2008.години:

1. П.685/07 расправа закључена 15.01.2007.године одлука експедована 17.01.2008.године, време израде одлуке 63 дана,
2. П.1250/07 расправа закључена 11.03.2008.године одлука експедована 12.05.2008.године, време израде одлуке 62 дана,
3. П.328/07 расправа закључена 27.02.2008.године одлука експедована 26.06.2008.године, време израде одлуке 119 дана,
4. П.958/07 расправа закључена 08.04.2008.године одлука експедована 30.06.2008.године, време израде одлуке 81 дана,
5. П.317/08 расправа закључена 07.09.2008.године одлука експедована 25.11.2008године, време израде одлуке 79 дана,
6. П.1245/07 расправа закључена 07.09.2008.године одлука експедована 25.11.2008.године, време израде одлуке 79 дана,
7. П1.350/06 расправа закључена 01.11.2007.године одлука експедована 17.01.2008.године, време израде одлуке 77 дана,
8. П1.322/03 расправа закључена 12.06.2008.године одлука експедована 28.08.2008.године, време израде одлуке 77 дана,
9. П1.96/07 расправа закључена 25.10.2007.године одлука експедована 17.01.2008.године, време израде одлуке 84 дана,
10. П1.100/03 утврђено на основу увида у списе.

Према наведеном извештају Другог основног суда у 2008. години у Општинском суду у Лазаревцу је био штрајк запослених али се његово трајање није могло утврдити. Дактилограф подносиоца приговора у посматраном периоду није имала дужа одсуствовања са рада. Подносилац приговора је у 2006. години био одсутан са рада због боловања 7 дана у априлу и 9 дана у августу (имао је 207 радних дана), у 2007. години био је одсутан са рада због боловања 6 дана у фебруару (имао је 189 радних дана), 14 дана у марту и 13 дана у априлу, а у 2008. години није одсуствовао због боловања (имао је 215 радних дана).

Увидом у списе предмета Другог основног суда у Београду П1 1636/11 утврђено је да је тужба суду поднета дана 17.04.2003. године од стране В.З. ,

Г.С. , М.Ј. и С.М. ради поништаја решења о престанку радног односа и ради накнаде зараде. Предметом је задужен подносилац приговора од 15.03.2006. године, када предмет добија број П1. 232/06. Након одлучивања по ревизији, Окружни суд у Београду доставио је списе предмета Општинском суду у Лазаревцу дана 09. октобра 2007. године. Подносилац приговора је дана 23. октобра 2007. године дао наредбу да се Решење Врховног суда Србије Рев II 814/06 достави странкама, а дана 30. новембра 2007. године даје наредбу да се рочиште за главну расправу закаже 24. јануара 2008. године. Расправа у наведеном предмету је закључена дана 22.01.2009. године а писмени отправак отправљен неутврђеног дана месеца марта 2009. године. Странке су пресуду примиле 11, односно 12. марта 2009. године. У предмету се налази и ургенција тужиље Ј.Г. од 27.11.2007. године, како би предсеник суда извршила надзор у наведеном предмету и наложила поступајућем судији да се поступи у законском року.

Одредбом члана 13. став 4. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова прописано је да се сматра да кандидат није испољио довољан ниво оспособљености ако у последње три године није завршио број предмета који је одређен Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, број 80/05) а одредбом члана 6. Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. године испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просек одељења суда и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања / кршења у односу на најмање један од следећих мерила: одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радио; однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на

укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета.

Одредбом члана 14. став 1. тачка 7. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова прописано је да се разлози за сумњу у стручност и оспособљеност кандидата образују зависно од времена израде одлука.

Према извештају о раду Ж.Ћ. у посматраном трогодишњем периоду, подносилац приговора је поступајући у П и П1 материји у 2006. години имао укупно остварење норме 59,36 %, у 2007. години 56,54 % и у 2008. години 77,78 %. Високи савет судства је утврдио да подносилац приговора није имао испуњену оријентациону норму прописану Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, иако је имао довољан прилив предмета. Такође, велики број нерешених предмета на крају извештајног периода у 2006, 2007. и 2008. години (108, 157 и 230) указује да је подносилац приговора могао да оствари боље резултате рада у погледу броја решених предмета. Подносилац приговора је истакао да треба имати у виду и његово одсуство са рада због боловања и број радних дана, као и да му је сарадник често одсуствовао. Високи савет судства је ценио ове наводе али налази да нису од значаја, обзиром да је приликом оцене испуњења оријентационе норме Високи савет судства имао у виду и ефективно време које је подносилац приговора провео на раду у посматраном периоду, односно да у посматраном трогодишњем периоду није имао дужа одсуства са рада, као и да дактилограф према евиденцији која се водила у Општинском суду у Лазаревцу није имала дужа одсуства.

Одредбом члана 341. Закона о парничном поступку прописано је да се пресуда мора писмено израдити у року од осам дана од доношења, а у сложенијим предметима суд може одложити писмену израду пресуде за још 15 дана. Одредбом члана 16. Мерилима за оцену минимума успешности прописано је да је време израде одлуке законом прописан рок, осим у сложеним предметима, када се овај рок може продужити највише до 30 дана.

Подносилац приговора је имао укупно 64 одлуке израђене након рока од 30 дана у посматраном трогодишњем периоду, од ког броја је 45 одлука урађено у периоду од 30 до 60 дана и 19 одлука које су израђене преко рока од 60 дана. Према извештају Другог основног суда у Београду број Су 308/2011 од 02.08.2011. године и 08.08.2011. године, утврђено је да је у појединим предметима израда одлука трајала дуже од 100

дана као у предметима П1 281/03 и П 328/07. Подносилац приговора није оспорио да је имао израђене одлуке после рока од 30 дана, али је истакао да није давао приоритет у изради писмених отравака одлуке у неспорним стварима и да је одлуке као што су пресуде због изостанка, пресуде на основу признања остављао за касније како би надоместио број предмета потребан за испуњење норме. Високи савет судства је ценио наводе подносиоца приговора али налази да исти нису оправдавајући, нарочито када су у питању радни спорови, који захтевају хитност у поступању.

Високи савет судства је утврдио да подносилац приговора није поступао у складу са роковима који су прописани наведеним одредбама, те да није благовремено израђивао писмене отправке одлука а оваквим поступањем се доводи у питање и остваривање права на суђење у разумном року.

Када је у питању поступање у предмету Општинског суда у Лазаревцу П 232/06, након одлучивања о ревизији и достављања списка предмета општинском суду дана 09. октобра 2007. године ради поновног суђења, Високи савет судства је утврдио да је подносилац приговора тек након уложене ургенције од стране тужиље 27. новембра 2007. године, дао наредбу 30. новембра 2007. године да се рочиште за главну расправу закаже за 24. јануар 2008. године. Подносилац приговора није благовремено заказао главну расправу, иако је у питању радни спор у коме је тужба поднета 16. априла 2003. године.

Високи савет судства је приликом оцене наведених резултата рада подносиоца приговора имао у виду да време израде одлуке и благовремено заказивање расправа сходно одредби члана 15. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности представљају мерила за оцену савесности рада судије.

На основу извештаја о раду подносиоца приговора, Високи савет судства је утврдио да просек укинутих одлука у посматраном периоду није био изнад процента који је прописан Мерилима за оцену минимума успешности, нити је био изнад просека грађанског одељења Општинског суда у Лазаревцу из којих разлога није оспорена испуњеност критеријума стручности на основу квалитета рада.

Подносилац приговора није показао довољан ниво оспособљености и стручности у смислу члана 13. став 4 и члана 14. став 1. тачка 7. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова а у вези са члана 6. Правила. На основу свих изведенih доказа и утврђених чињеница, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не

испуњава услове за избор на сталну судијску функцију у смислу члана 45. Закона о судијама из којих разлога је приговор одбијен и потврђена Одлука број: 119-05-143/2010-01 од 14. јуна 2010. године којом јој је престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12. септембра 2011. године.

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Дна:

- 1. Подносиоцу приговора*
- 2. Архиви Високог савета судства*